

Hier zijn we dan- zoals beloofd- met onze eerste adventspost!!!

- een eerste hoofdstuk uit het verhaal van Ruth
- wat vragen om alleen of samen met.. in gesprek te gaan
- een adventsgebed
- 4 7 extra kaartjes om de week door te komen.

hoofdstukje 1 uit het boek RUTH

(in een bewerking van Chantal Leterme)

Naomi woont met Elimelek in Betlehem. Samen hebben ze twee zonen.

Er is geen eten meer in Betlehem. Daarom trekt Elimelek samen met zijn vrouw Naomi en zijn twee zonen naar het land Moab. Terwijl zij daar wonen sterft Elimelek. Zijn vrouw blijft achter met haar zonen. Ze trouwen beide met een vrouw uit de streek. De ene heet Orpa, de andere Ruth. Ongeveer tien jaar later sterven de zonen. Naomi blijft alleen achter.

Samen met haar schoondochters wil ze terug naar Betlehem, want zij heeft gehoord dat de hongersnood voorbij is. Onderweg zegt ze tegen haar schoondochters Naomi en Orpa:

- 'Ga maar terug naar het huis van je moeder.' Dan kust zij hen.

Maar zij beginnen luid te wenen en te protesteren: 'Nee, wij willen met u teruggaan!'

- 'Waarom zouden jullie dat doen? Ga toch terug!'

Zij blijven luid wenen. Ten slotte kust Orpa haar schoonmoeder vaarwel.

Maar Ruth klemt zich aan haar vast.

- 'Je schoonzus gaat terug naar haar volk. Ga toch met haar mee.' zegt Naomi.

- 'Waar u gaat, zal ik gaan. Waar u blijft, zal ik blijven.

Want uw volk is mijn volk, en uw God is mijn God,' zegt Ruth.

Als Naomi ziet dat Ruth zo vastbesloten is om met haar mee te gaan, dringt zij niet langer aan. Samen gaan ze naar Betlehem.

- 'Kijk, daar is Naomi!' roepen de vrouwen uit Betlehem.

- 'Noem mij maar liever Mara', zegt Naomi, 'want God heeft mij een heel bitter leven gegeven'.

RUTH 1: een verhaal over solidariteit, verbondenheid en TROUW

In deze eerste week van de Advent maken we kennis met hoofdstuk 1 uit het boekje RUTH.

We nodigen je uit om stil te staan bij een kernthema uit dit verhaal:

trouw zijn/worden/blijven aan jezelf, de ander, je verleden, je heden én je toekomst

Na de dood van haar man en twee zonen voelt Naomi zich volkomen hulpeloos in het land van Moab. Zonder man en zonder zonen is ze plots niemand meer...

Ten einde raad wil zij terug naar Bethlehem, haar geboorteplaats. Tot haar schoondochters zegt ze : 'Blijf maar hier, bij jullie volk. Hier kunnen jullie misschien opnieuw trouwen en kinderen krijgen... Naar mij hoeft je niet om te kijken. Ik ben toch te oud en verwacht niets meer van de toekomst'.

Orpa besluit in haar eigen land te blijven. Haar naam betekent trouwens 'diegene die haar nek toont, zich afkeert van'. Ergens een begrijpelijke en 'verstand'ige beslissing toch?

Ruth is anders: zij kiest zonder te weten wat de toekomst zal brengen maar volkomen vrij voor solidariteit met haar oude, verbitterde schoonmoeder. Haar naam betekent 'vriendin'!

En zo keren ze terug naar Bethlehem, sàmen, Naomi en Ruth: verbonden in lief en leed. Samen proberen zij midden in de dood te overleven. Dankzij een enorme solidariteit en steeds hernieuwde keuze voor elkaar, slagen zij er in op-nieuw te geloven in het leven, ondanks alles.

Maar dat ... is voor volgende week 😊

Het boek Ruth nodigt ons tijdens deze eerste adventsweek uit om stil te staan bij TROUW. Misschien is de moeilijkste vorm van trouw wel: jezelf worden en jezelf blijven, trouw zijn aan...

- **JE VERLEDEN:**
je eigen levensverhaal met zijn ups en downs
en de opdracht om iets te herstellen van wat mislopen is
- **JE HEDEN:**
de realiteit van elke dag, de lange duur van het wachten,
de mensen waarmee je hier binnen samenleeft
én de mensen buiten die je niet in de steek hebben gelaten
- **JE TOEKOMST:**
je 'beste zelf', wie je eigenlijk zou willen zijn/worden,
je droom over je toekomst, je partner, kinderen, gezin,...

Wat betekenen al deze vormen van trouw voor jou? Hoe doe je dat?

Wat lukt al een beetje, wat nog helemaal niet?

Welke weerstanden moet je daarvoor overwinnen in jezelf en in jouw omgeving?

**'Je mag nooit met jezelf breken,
nooit de onvoorwaardelijke vriendschap met jezelf opzeggen.'**

-V. GROSSMAN-